

پرونده سازی علیه فعالان سندیکایی را محکوم می‌کنیم!

برای آزادی معلمان و کارگران و دیگر زندانیان سیاسی مبارزه را تشدید کنیم!

جمعه، 20 می 2022 - 13:29

هیئت سیاسی - اجرائی
حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

در حین اعتصاب دو روزه‌ی رانندگان پی آر تی و کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران که در اعتراض به امتناع شهرداری از پرداخت افزایش دستمزد مصوب شورای عالی کار و عدم اجرای طبقه بندی مشاغل در

۲۶ و ۲۷ اردیبهشت انجام شد، تعداد زیادی از شرکت کنندگان در اعتصاب بازداشت شدند. طبق گزارش سندیکای کارگران شرکت واحد، هنوز ۱۱ نفر از بازداشت شدگان در زندان هستند و مسئولین قضایی از آزاد کردن آنان طفره می‌روند و خانواده‌های رانندگان زندانی را سر می‌دوانند و حاضر نشده‌اند حتی با وجود تامین وثیقه ۵۰۰ میلیونی آنان را آزاد کنند.

رانندگان و کارگران اتوبوسرانی در ۲۶ اردیبهشت پس از آن مبادرت به اعتصاب کردند که با وجود گذشت دو ماه از تصویب افزایش ۵۷ و نیم درصد به دستمزدها توسط شورای عالی کار و ابلاغ آن توسط وزارت کار مدیریت شرکت واحد و شهرداری تهران به رغم مراجعات رانندگان از پرداخت آن امتناع می‌کردند. به همین جهت، آنان که به خاطر این اعتصاب مستحق محاکمه و مجازات می‌باشند، مدیران قانون شکن شهرداری‌اند، نه رانندگان حق طلب که خواستار اجرای قانون هستند.

تعیین و افزایش دستمزد کارگران طبق قانون کار وظیفه شورای عالی کار با رعایت شرایطی است که ماده ۴۱ قانون کار معین کرده است. دولت و مجلس با دور زدن قانون تصمیم گرفته‌اند به جای ۵۷ و نیم درصد شورای عالی کار ۱۰ درصد به دستمزد کارگران شاغل در موسسات دولتی بیفزایند. این مبلغ حداقل ۲۰ درصد کمتر از نرخ تورم رسمی و ۵۰ درصد کمتر از تورم خوراکی‌ها در سال گذشته است. بهمین جهت بین ۱۲۰ تا ۱۵۰ هزار نفر از کارگران شاغل در موسسات دولتی که شامل تصمیم‌گیر قانونی دولت می‌شوند، نسبت به تصمیم دولت و مجلس شدیداً معترض و آماده اعتصاب هستند.

هنگام اعلام این تصمیم در هفته‌های پایانی اسفند سال گذشته نیز بخش‌هایی از کارکنان دولت در اعتراض به این تصمیم دولت چندین اعتراض و اعتصاب بزرگ بر گزار کردند. این اقدام دولت باعث شده که عده‌ای از کارفرمایان بخش خصوصی نیز از اجرای افزایش دستمزد قانونی امتناع ورزند و خواهان تجدید نظر در آن شوند. یکی از دلایل از سرگیری دوباره اعتصاب زنجیره‌ای کارگران شرکت‌های پیمانکاری نیز به همین دلیل است.

پاسخ جمهوری اسلامی در مقابل مطالبات کارگران همواره بازداشت فعالین کارگری و سرکوب اعتراضات حق‌طلبانه‌ی آنان بوده است. این بار هم همین رویه در پیش گرفته شده است. رانندگان معترض و فعالان سندیکائی برای ایجاد جو سرکوب بازداشت شده‌اند.

امتناع مسئولین قضایی از آزاد کردن رانندگان زندانی در شرایطی روی می‌دهد که در ۲۲ اردیبهشت رضا شهبانی از رهبران قدیمی سندیکای واحد نیز با یک پرونده سازی توطئه‌گرانه توسط سازمان‌های اطلاعاتی بازداشت و به بند ۲۰۹ اوین منتقل شده است. این بار بهانه بازداشت شهبانی ملاقات و گفتگوی او در یک مکان عمومی با دو سندیکالیست فرانسوی است که به‌طور غیر رسمی به ایران سفر کرده‌اند. شهبانی به اتفاق سه تن از فعالین صنفی معلمان در این دیدار حول مسائل سندیکایی تبادل نظر کرده‌اند. سازمان اطلاعات با بازداشت همه‌ی افراد شرکت‌کننده در این ملاقات و تهیه و پخش فیلمی از ملاقات آنان می‌خواهد اعتراضات معلمان و کارگران را به عامل خارجی نسبت دهد و افکار عمومی را برای سرکوب سندیکای واحد و شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان و سایر نهاد های مدنی بشوراند. این در حالی است که گفتگو و شرکت در کنگره‌ها و جلسات و همکاری و نشست های مشترک با یک دیگر، بین رهبران تشکلهای سندیکایی در همه کشورها امری معمول و مشروع و طبیعی است. در قوانین ایران نیز این‌گونه مراودات جرم نیست.

سرکوب تشکلهای صنفی و زندانی کردن رهبران آنها که در ماه‌های اخیر شدت گرفته و ابداع اتهامات جعلی امر تازه‌ای نیست

ده‌ها سال است که این سیاست در ایران اعمال می‌شود و صدها فعال سندیکایی تا کنون به دلیل فعالیت سندیکایی سال‌های زیادی از زندگی‌شان را در پشت میله‌های زندان گذرانده‌اند. رضا شهبابی حداقل ۶ سال و رسول بدایقی ۷ سال را در زندان گذرانده و بخشی از سلامتی‌شان را در اثر فشار زندان از دست داده‌اند.

تشدید سرکوب و بگیر و ببند در ماه‌های اخیر و طراحی اقدامات توطئه‌گرانه علیه فعالان سندیکایی و مدنی بیش از همه به واسطه نگرانی از رشد گرایش‌های تشکیلی خواهانه و گسترش و رشد بی‌سابقه و فزاینده‌ی اعتراضات حق‌طلبانه کارگران، معلمان و سایر مزد و حقوق بگیران و شکست سیاست‌های اقتصادی اجتماعی حکومت و نداشتن پاسخ برای مطالبات زحمتکشان است.

امروزه مردم به علل پرونده‌سازی‌های نهادهای امنیتی رژیم را که از کثرت تکرار رخ نما شده‌اند، آگاه هستند و فریب آن را نمی‌خورند. سرکوب نهاد های مدنی اگر حلال مشکل رژیم بود با این همه کشتار و زندان، شلاق و شکنجه، عرصه بر رژیم روز به روز تنگ‌تر نمی‌شد. بهترین گواه شکست سیاست سرکوب و جنایات رژیم همین اعتراضات عمیق مردمی است که پس از افزایش جهشی قیمت کالاها شهرها را از جنوب تا شمال و از شرق تا غرب کشور فرا گرفته‌است. وحشت رژیم از پیوستن جنبش‌ها و اعتراضات به همدیگر است که بقای رژیم را به چالش کشیده‌است. جنبش معلمان و کارگران نقش اساسی در ایجاد هم‌پیوندی با سایر جنبش‌ها و تحرکات اجتماعی داشته و دارند و به همین جهت در اولویت دستگاه سرکوب قرار گرفته‌اند.

حزب چپ ایران از اعتصابات و اعتراضات حق طلبانه‌ی عموم کارگران و حقوق بگیران برای افزایش دستمزد و سایر مطالبات شان منجمله از اعتصاب رانندگان و کارگران شرکت واحد و کارگران شرکت‌های کارون، مارون و آغا‌جاری و خواسته‌ها آنان حمایت می‌کند و از سایر کارگران و نیروهای دموکراتیک و عدالتخواه می‌خواهد که با تمام قوا از این اعتراضات پشتیبانی کنند. ما بازداشت و زندانی کردن فعالین سندیکایی و مدنی و پرونده سازی برای دو فعال سندیکایی فرانسوی و چهار تن از نمایندگان سندیکای واحد و شورای هماهنگی تشکیلات‌های صنفی فرهنگیان را محکوم می‌کنیم. باید به این اعمال ننگین پایان داده‌شود، معلمان و کارگران زندانی از جمله ۱۱ راننده‌ی زندانی بازداشت شده در اعتصاب رانندگان و کارگران شرکت واحد و دیگر زندانیان سیاسی و مدنی آزاد گردند.

**مستحکم باد همبستگی و دوستی جنبش کارگری ایران با
جنبش جهانی کارگری!**

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۱ - ۲۰ مه ۲۰۲۲

اعلامیه